ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Σεπτεμβρίου **1958**	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ	Ἀριθμὸς φύλλου **147**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Ν. Δ. 3841. Περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ διαθέσεως τῶν ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Μακεδονίᾳ καὶ ὁπουδήποτε τῆς Ἐπικρατείας ἀνεγερθέντων οἰκημάτων, παρὰ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς 1

Ν. Δ. 3842. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Νόμου 1641)1919 «περὶ φορολογίας κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη 2

Ν. Δ. 3844. Περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 3535)1956 «περὶ ἱδρύσεως Ὀργανισμοῦ Ἀνεγέρσεως Δικαστικοῦ Μεγάρου Θεσσαλονίκης» 3

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 3841.

Περὶ ἐκκαθαρίσεως καὶ διαθέσεως τῶν ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Μακεδονίᾳ καὶ ὁπουδήποτε τῆς Ἐπικρατείας ἀνεγερθέντων οἰκημάτων, παρὰ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΑΥΛΟΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 9 Σεπτεμβρίου 1958 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἅπαντα τὰ ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Μακεδονίᾳ παρὰ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς, ἀνεγερθέντα οἰκοδομήματα τὰ προοριζόμενα διὰ κατοικίας καὶ περιελθόντα δυνάμει τοῦ Ἀ. Ν. 410)1945 εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, μὴ ἐκποιηθέντα δὲ εἰσέτι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Νόμου τούτου ἢ ὁπωσδήποτε μὴ παραχωρηθέντα ὁριστικῶς κατὰ κυριότητα, διατίθενται παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας κατὰ χρῆσιν πρὸς τοὺς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος δικαιούχους κατοίκους τῶν οἰκισμῶν, ἐν οἷς οὗτοι εἶναι ἐγκατεστημένοι κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ κατὰ χρῆσιν διάθεσις τῶν οἰκημάτων γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Νομάρχου. κατόπιν γνώμης Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς Πρωτοδίκου, ὁριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἐκ τοῦ ἁρμοδίου Διευθυντοῦ Γεωργίας, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Κέντρου Κοινωνικῆς Προνοίας, ἀναπληρουμένων νομίμως κατὰ τὴν κάτωθι δὲ σειρὰν προτεραιότητος:

α) Εἰς οἰκογενείας ὁπωσδήποτε ἐγκατεστημένας κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἐντὸς τῶν περὶ ὧν τὸ Ν. Δ. οἰκημάτων, μονίμως δὲ διαμενούσας εἰς τὸν οἰκισμὸν εἰς ὃν τὰ οἰκήματα, ἐφ' ὅσον στεροῦνται ἤδη ἐν τῷ οἰκισμῷ τούτῳ ἢ ἐντὸς περιοχῆς ἀκτίνος 5 χιλιομ. ἀπὸ τούτου ἑτέρας καταλλήλου οἰκίας καὶ δὲν ἔτυχον ἀλλαχοῦ στεγαστικῆς βοηθείας. Ἐν περιπτώσει πλειόνων δικαιούχων ἐγκατεστημένων εἰς τὸ αὐτὸ οἴκημα προτιμᾶται ὁ ἔχων πολυμελεστέραν οἰκογένειαν.

Ἰδιοκτήτης οἰκοπέδου ἐφ' οὗ ἔχει ἀνεγερθῇ οἴκημα, ἐκ τῶν ἐν τῷ παρόντι Ν. Δ. ὑπαγομένων προτιμᾶται πάντοτε κατὰ τὴν διάθεσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ οἰκοπέδου του ἀνεγερθέντος οἰκήματος, ἐφ' ὅσον τυγχάνει δικαιοῦχος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ ἐφ' ὅσον μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ. τὸ ἀκίνητον περὶ οὗ πρόκειται δὲν ἔχει παραχωρηθῇ ὁριστικῶς πρὸς τρίτους. Εἰς τὸν τυχὸν προσωρινῶς διαμένοντα εἰς τὸ ἀκίνητον καὶ ἀποβαλλόμενον πρὸς ἐγκατάστασιν τοῦ ἰδιοκτήτου, ἐφ' ὅσον κρίνεται δικαιοῦχος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου παραχωρεῖται ἕτερον ἀκίνητον, ἐλλείψει δὲ τοιούτου δίδεται εἰς αὐτὸν ἀπόλυτος προτεραιότης λήψεως στεγαστικοῦ δανείου κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐτησίων στεγαστικῶν προγραμμάτων τοῦ Νομοῦ. Ἐπίσης ἀπόλυτος προτεραιότης λήψεως στεγαστικοῦ δανείου δίδεται καὶ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην οἰκοπέδου ἐφ' οὗ ἔχει ἀνεγερθῇ κατοικία ὁριστικῶς παραχωρηθεῖσα εἰς τρίτους μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Δ., ἐφ' ὅσον τυγχάνει δικαιοῦχος καὶ δὲν ἤθελε καταστῇ δυνατὴ ἡ παραχώρησις ἑτέρου οἰκήματος ἐκ τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν Ν. Δ)γμα.

β) Εἰς οἰκογενείας ἐγκατεστημένας μονίμως ἐν τῷ οἰκισμῷ ἢ μετεκστεγασθείσας ἐν αὐτῷ νομίμως δι' Ὑπουργικῆς ἢ Νομαρχιακῆς Ἀποφάσεως, ἐφ' ὅσον εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις, αὗται εἶχαν ἰδιόκτητον κατοικίαν καταστραφεῖσαν ἐκ γεγονότων ἢ αἰτίων τοῦ πολέμου, τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς, τοῦ συμμοριτοπολέμου ἢ σχετικῶν ἄλλων, στεροῦνται δὲ ἢ ἑτέρας καταλλήλου κατοικίας ἢ δὲν ἔτυχον στεγαστικῆς βοηθείας.

γ) Εἰς ἀστέγους κατοίκους τοῦ αὐτοῦ οἰκισμοῦ μὴ ἔχοντας ποτὲ ἰδιόκτητον στέγην δεομένους στεγάσεως καὶ μὴ δυναμένους νὰ ἐξασφαλίσουν ἐξ' ἰδίων κατάλληλον διὰ τὴν στέγασιν αὐτῶν κατοικίαν.

δ) Οἱ ἐξ ἄλλων οἰκισμῶν προερχόμενοι λόγῳ ἀραιώσεως καὶ νομίμως ἀποκατασταθέντες ἢ ἀποκαθιστάμενοι νομίμως ἐν τῷ συνοικισμῷ ὡς ἀραιωτέοι.

2. Οἰκήματα, περὶ ὧν ἡ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐκποιηθέντα παρὰ τοῦ Δημοσίου πρὸς τοὺς κυρίους

τῶν ἐφ' ὧν ταῦτα ἀνηγέρθησαν οἰκοπέδων Δήμους ἢ Κοινότητας, δύνανται κατὰ παρέκκλισιν τῶν κειμένων διατάξεων τῆς περὶ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων Νομοθεσίας «περὶ ἐκποιήσεως δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἀκινήτων περιουσίας» δι' ἀποφάσεως τῶν οἰκείων Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν Συμβουλίων ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Νομάρχου νὰ παραχωρηθῶσι μετὰ τῶν οἰκοπέδων των ὁριστικῶς κατὰ κυριότητα, εἰς τὰς ἐγκατεστημένας ἐν αὐτοῖς κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Ν.Δ. οἰκογενείας, μονίμως δὲ διαμενούσας εἰς τὸν οἰκισμὸν εἰς ὃν τὰ οἰκήματα καὶ ἐφ' ὅσον στεροῦνται ἤδη ἐν τῷ οἰκισμῷ τούτῳ ἢ ἐντὸς περιοχῆς ἀκτῖνος 5 χιλιομέτρων ἀπὸ τούτου, ἑτέρας καταλλήλου οἰκίας καὶ δὲν ἔτυχον ἀλλαχοῦ στεγαστικῆς βοηθείας, ἰσχυούσης καὶ ἐν προκειμένῳ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος Ν. Δ. περὶ ἀτελείας τῶν συμβολαιογραφικῶν καὶ λοιπῶν δημοσίων ἐγγράφων. Οἱ ὅροι τῆς ὁριστικῆς παραχωρήσεως χρεώσεως καὶ ἐξοφλήσεως τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω οἰκημάτων καὶ οἰκοπεδων θέλουν ρυθμισθῆ διὰ Β. Διατάγματος ἐκδιδομένου πρατάσει τῶν Ὑπουργῶν Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Τὰ μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον οἰκόπεδα, ἐφ' ὧν ἔχουν ἀνεγερθῆ τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος ἀναφερόμενα οἰκήματα περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους καὶ προϋποθέσεις:

α) Ἐὰν τὸ οἰκόπεδον ἀνήκῃ κατὰ κυριότητα εἰς Δῆμον, Κοινότητα ἢ Νομικὸν Πρόσωπον παραχωρεῖται δωρεὰν εἰς τὸ Δημόσιον, κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Δημοτικοῦ, Κοινοτικοῦ ἢ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀποτελούσης τίτλον μεταγραπτέον εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία μεταγραφῶν.

Ἐν περιπτώσει ἀμελείας ἢ ἀρνήσεως τοῦ Δημοτικοῦ, Κοινοτικοῦ ἢ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν διάθεσιν εἰς τὸ Δημόσιον τῶν οἰκοπέδων τούτων δύνανται ν' ἀπαλλοτριοῦνται λόγῳ δημοσίας ὠφελείας πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένου σκοποῦ διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Κοινωνικῆς Προνοίας, Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ὕπαρξις τῆς ἀμελείας ἢ τῆς ἀρνήσεως τεκμαίρεται μετὰ παρέλευσιν μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς τὸν Δῆμον, Κοινότητα ἢ Νομ. Πρόσωπον περιελεύσεως τῆς σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ Ὑπουργείου Κοιν. Προνοίας. Ὁ καθορισμὸς τῆς ἀποζημιώσεως ἐπὶ Δημοτικῶν, Κοινοτικῶν ἢ ἀνηκόντων εἰς Νομικὰ Πρόσωπα οἰκοπέδων δύναται νὰ γίνῃ καὶ συμβιβαστικῶς κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς δευτέρας περιόδου τοῦ ἑπομένου ἐδαφίου.

β) Ἐὰν τὸ οἰκόπεδον ἀνήκῃ κατὰ κυριότητα εἰς ἰδιώτην ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν εἶναι δικαιοῦχος κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος, τὸ οἰκόπεδον ἀπαλλοτριοῦται λόγῳ δημοσίας ὠφελείας διὰ τὸν ἐν τῷ παρόντι σκοπὸν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας, κατόπιν σχετικῆς προτάσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 5 συσταθησομένων διὰ Β. Διατάγματος Ἐπιτροπῶν. Αἱ Ἐπιτροπαὶ αὗται δύνανται νὰ προβαίνουν εἰς τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ δικαιούχου ὡς καὶ εἰς τὸν συμβιβαστικὸν καθορισμὸν τῆς καταβλητέας ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ σχετικῆς αἰτήσεως ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων τηρουμένης κατὰ τὰ λοιπὰ τῆς διαδικασίας τοῦ Ν. 1731)39. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἀξία τοῦ οἰκοπέδου κατὰ τὸν χρόνον τῆς κηρύξεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

Διὰ τὴν ὑπὸ τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων ἀναγνώρισιν τῶν δικαιούχων δὲν ἀπαιτεῖται ἡ προσαγωγὴ πλήρων τίτλων ἰδιοκτησίας, ὁσάκις αὕτη εἶναι ἀνέφικτος ἢ κρίνεται ἀπὸ οὐσιαστικῆς ἀπόψεως οὐχὶ ἀπαραίτητος. Ἀπαιτεῖται ὅμως πάντοτε κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Νόμου 1731) 39 βεβαίωσις περὶ τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ δικαιωμάτων κυριότητος τοῦ Δημοσίου ἢ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου.

Ὁ ὡς δικαιοῦχος τῆς ἀποζημιώσεως ἀναγνωρισθεὶς ἐὰν εἶναι κληροῦχος, εἴτε ἐκ προσωρινῆς εἴτε ἐξ ὁριστικῆς διανομῆς κατὰ τὴν Ἀγροτικὴν Νομοθεσίαν ἢ τὴν τοιαύτην περὶ Ἀποστραγγιζομένων γαιῶν ἢ εἶναι Ἀγρότης κεκτημένος τα προσόντα ἀποκαταστάσεως κατὰ τὴν Ἀγροτικὴν Νομοθεσίαν ἢ τὴν τοιαύτην περὶ ἀποστραγγιζομένων γαιῶν ἀντὶ τῆς ἀποζημιώσεως δύναται νὰ αἰτήσηται παρὰ τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ἕτερον ἴσης ἀξίας ἀκάλυπτον οἰκόπεδον ἢ κληροτεμάχιον ἐκ τῶν κοινοχρήστων ἢ διαθεσίμων ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ οἰκισμοῦ ἐκτάσεων. Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καταβολῆς ἀποζημιώσεως ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 64 τοῦ Ν. Δ. 2185)52.

Ἐὰν τὸ ἐπὶ τοῦ κλήρου ἢ οἰκοπέδου κληρούχου ἀνεγερθὲν οἴκημα δὲν ἤθελε παραχωρηθῆ εἰς τοῦτον ἢ ἰδὲν ἤθελε παραχωρηθῆ ἕτερον οἴκημα συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος ἀντὶ τοῦ οἰκοπέδου, ἐφ' οὗ τὸ οἴκημα ἢ τοῦ καταλαμβανομένου ὑπὸ τοῦ οἰκήματος τμήματος τοῦ κλήρου μετ' ἀναλόγου περὶ τὸ οἴκημα περιοχῆς, χορηγεῖται εἰς τὸν δικαιοῦχον τῇ αἰτήσει του ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ἐκ τῶν διαθεσίμων ἢ τῶν κοινοχρήστων ἐκτάσεων τοῦ συνοικισμοῦ ἕτερον ἴσης ἀξίας οἰκόπεδον ἢ ἴσης πρὸς τὸ ἄνω τμῆμα τοῦ κλήρου ἔκτασις ἢ ἀποζημίωσις κατὰ τὰς διατάξεις τῆς περιπτώσεως β τῆς παρούσης παραγράφου 1.

2. Ἅπαντα τὰ ἔγγραφα, αἰτήσεις, συμβόλαια καὶ ἀντίγραφα συμβολαίων, πιστοποιητικὰ μεταγραφῶν, ὑποθηκῶν, κατασχέσεων διεκδικήσεων, αἱ τυχὸν ἔναρκοι βεβαιώσεις μαρτύρων πάντες ἐν γένει οἱ τίτλοι ἰδιοκτησίας ὡς καὶ πᾶσα πρᾶξις ἐνώπιον τῆς Διοικήσεως, ἢ τῆς Δικαιοσύνης σχετικῶς μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου μεταβιβάσεως παντὸς τέλους καὶ παντὸς ἐν γένει δικαιώματος τρίτου ἢ εἰσφορᾶς ὑπὲρ οἱουδήποτε τρίτου πλὴν τῶν δικαιωμάτων τῶν ἀμίσθων μεταγραφοφυλάκων καὶ ὑποθηκοφυλάκων ὡς καὶ τῶν συμβολαιογράφων, ἅτινα περιορίζονται εἰς τὸ ἥμισυ.

Ἄρθρον 4.

1. Πᾶς ὁπωσδήποτε ἐγκατεστημένος κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἐντός τινος τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν Ν. Δ. οἰκήματος, μὴ ἀναγνωριζόμενος ὡς δικαιοῦχος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ὡς καὶ πᾶς ὅστις ἤθελεν ἀπωλέσει πρὸ τῆς ὁριστικῆς διαθέσεως τὴν ἰδιότητα ταύτην ἀποβάλλεται πάσης τοῦ οἰκήματος δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου, κατόπιν σχετικῆς γνωμοδοτήσεως τῆς αὐτῆς ἐπὶ τῆς διαθέσεως τῶν οἰκημάτων Ἐπιτροπῆς.

Ἡ ἀποβολὴ αὕτη ἐνεργεῖται διοικητικῶς παρὰ τῆς οἰκείας ἀστυνομικῆς ἀρχῆς κατόπιν κοινοποιήσεως αὐτῇ ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τούτων ἐπιτρέπεται μόνον ἀνακοπὴ ἐνώπιον τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν δικάζοντος κατὰ τὴν διαδικασίαν τῶν ἄρθρων 634 καὶ ἐπέκεινα, Π. Δ. Τὸ οὕτω ἐκκενούμενον οἴκημα διατίθεται πρὸς ἕτερον δικαιοῦχον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

2. Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἰσχύει καὶ ἐπὶ πάσης περιπτώσεως ἀποβολῆς ἐξ ἀκινήτων, ὑπαγομένων εἰς τὴν διαχείρισιν καὶ ἐν γένει ἁρμοδιότητα τῆς Ὑπηρεσίας Οἰκιστικῆς τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας.

Ἄρθρον 5.

1. Διὰ Β. Δ)γμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας θέλουν ρυθμισθῆ :

1) Τὰ τῆς ὁριστικῆς παραχωρήσεως πρὸς δικαιούχους τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ παρόντος οἰκημάτων, τῆς ἀποτιμήσεως τῶν παραχωρουμένων ἀκινήτων, χρεώσεως καὶ ἐξοφλήσεως αὐτῶν παρὰ τῶν πρὸς οὕς κατὰ χρῆσιν παρεχωρήθησαν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος.

2) Τὰ τῆς συστάσεως, τῆς συνθέσεως καὶ τοῦ ἔργου τῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος Νόμου Ἐπιτροπῶν.

2. Ὁ τρόπος διενεργείας ἀπογραφῆς ἁπάντων τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν Ν. Δ. ἀκινήτων συγκεντρώσεως τῶν στοιχείων περὶ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ κατόχων τῶν οἰκοπέδων ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη τυχὸν ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος Ν. Δ. θέλει ρυθμισθῆ δι' ἀπαφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας.

Ἄρθρον 6.

1. Πᾶσαι αἱ ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν Ν. Δ. οἰκημάτων ὡς καὶ τὸ σχετικὸν ἀρχεῖον τῶν μέχρι τοῦδε ἁρμοδίων ἐπὶ τούτων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. 410) 1945 Ὑπηρεσιῶν καὶ Ἐπιτροπῶν μεταβιβάζονται εἰς τὰς συσταθησομένας κατὰ τὸ ἄρθρον 5 Ἐπιτροπὰς τῶν σχετικῶν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου λεπτομερειῶν καθορισθησομένων διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας Ὑπουργῶν. Οἱ φάκελλοι τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις καὶ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐκκαθαριζομένων περιπτώσεων, παραπέμπονται εἰς τὴν ἁρμοδίαν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας διὰ τὴν περαιτέρω διαχείρισιν καὶ διάθεσιν τῶν οἰκημάτων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 7.

1. Τὸ προκῦπτον ἔσοδον ἐκ τῆς ὁριστικῆς παραχωρήσεως τῶν περὶ ὧν τὸ παρὸν Ν. Δ. οἰκημάτων περιέρχεται εἰς τὸν Κρατικὸν Προϋπολογισμὸν ὑπὸ ἴδιον Κεφάλαιον καὶ Ἄρθρον. Μέχρι τῆς ὁριστικῆς παραχωρήσεως τῶν οἰκημάτων οὐδὲν μίσθωμα χρήσεως ὀφείλεται; τὰ δὲ τυχὸν βεβαιωθέντα διαγράφονται.

Ἄρθρον 8.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. Δ. ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ οἰκημάτων προοριζομένων διὰ κατοικίας καὶ ἀνεγερθέντων ἐπὶ ἰδιωτικῶν, Δημοτικῶν, Κοινοτικῶν ἢ Νομ. Προσώπων οἰκοπέδων ὁπουδήποτε τῆς Ἐπικρατείας ὑπὸ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς κατὰ τὰ ἔτη 1941 — 1945.

Ἐν τῇ Ἑλλην. Β. Πρεσβείᾳ Βιέννης τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1958.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Λ. ΔΕΡΤΙΛΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Α. ΣΤΡΑΤΟΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Κ. ΧΡΤΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Θ. ΚΟΝΙΤΣΑΣ, Ε. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ, Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΨΑΡΡΕΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1958.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

(2)

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 3842.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Νόμου 1641)1919 «περὶ φορολογίας κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν ἐκ λαχείων», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 9 Σεπτεμβρίου 1958 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ περίπτωσις γ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου 1641]1919 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«γ) Τὰ ἐν Ἑλλάδι νομικὰ πρόσωπα, νομίμως ὑφιστάμενα ἢ συνιστώμενα, ὡς καὶ περιουσίαι τοῦ ἄρθρου 96 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου 2039] 1939, ἐφόσον ἐπιδιώκονται ὑπ' αὐτῶν ἀποδεδειγμένως σκοποὶ ἐθνωφελεῖς ἢ θρησκευτικοὶ ἢ εὐρέως κύκλου φιλανθρωπικοὶ ἢ ἐκπαιδευτικοὶ ἢ κοινωφελεῖς ὡς καὶ τὰ ξένα τοιαῦτα ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀμοιβαιότητος.

Πρὸς τὰ ὡς ἄνω ἡμεδαπὰ νομικὰ πρόσωπα ἐξομοιοῦνται τὸ Ἱερὸν Κοινὸν τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ὄρους Σινᾶ».

2. Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου 1641]1919 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«3. Ἐκ τῶν κληρονομικῶν μερίδων καὶ κληροδοσιῶν ὧν δικαιοῦχοι εἶναι οἱ ἀνιόντες ἢ κατιόντες, ἡ χήρα τοῦ κληρονομουμένου, οἱ ἀνήλικοι ἄρρενες ἀδελφοὶ αὐτοῦ ἢ αἱ ἄγαμοι ἀδελφαὶ του, ἐκπίπτεται μὴ ὑποκείμενον εἰς φόρον ποσὸν δραχμῶν τριάκοντα χιλιάδων (30.000), ὅταν ὁ κληρονομούμενος εὑρισκόμενος ὑπὸ τὰς σημαίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἀπεβίωσε κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ διεξαγομένου ὑπὸ τούτου πολέμου, ἢ ἀπεβίωσεν ἐντὸς ἔτους συνεπείᾳ τραυμάτων ἢ κακουχιῶν, ἃς ὑπέστη κατὰ τὴν διάρκειαν διεξαγωγῆς τῶν ἐχθροπραξιῶν ἢ ἀπεβίωσεν ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἢ ἀπεβίωσεν ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεώς του συνεπείᾳ κακουχιῶν ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ».

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Νόμου 1641]1919 προστίθεται παράγραφος 4 ἔχουσα οὕτω:

«4. Ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου κληρονομίαι συνολικῆς ἀξίας μέχρι διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμῶν, ἀποτελούμεναι, κατὰ τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον τῆς συνολικῆς αὐτῶν ἀξίας, ἐκ γεωργικῶν ἢ κτηνοτροφικῶν περιουσιακῶν στοιχείων πάσης φύσεως καὶ περιερχόμεναι εἰς κατιόντας ἢ ἀνιόντας, σύζυγον ἢ ἀγάμους ἀδελφὰς τοῦ κληρονομουμένου, ἐφ' ὅσον οὗτος ἠσχολεῖτο κατὰ κύριον ἐπάγγελμα εἰς γεωργικὰς ἐν γένει ἐργασίας καὶ δὲν ἀπέκτησεν ἕτερον ἐπάγγελμα, οἱ δὲ κληρονόμοι ἢ κληροδόχοι εἶναι ἀνήλικοι ἢ ἀσχολοῦνται κατὰ κύριο. ἐπάγγελμα εἰς γεωργικὰς ἐργασίας.

Διὰ τὴν κατὰ τ' ἄνω ἀπαλλαγὴν συνυπολογίζονται εἰς τὴν κληρονομίαν αἱ ὑπὸ τοῦ κληρονομουμένου συσταθεῖσαι ὑπὲρ οἱουδήποτε προγενέστεραι δωρεαὶ ἢ προῖκες.

Ἐὰν εἷς ἢ πλείονες κληρονόμοι ἢ κληροδόχοι δὲν συγκεντρώνουν μίαν τῶν ὡς ἄνω ἰδιοτήτων, ἡ ἀπαλλαγὴ περιορίζεται εἰς τὰς κληρονομικὰς μερίδας ἢ κληροδοσίας τῶν λοιπῶν.

Ἐπὶ κληρονομιῶν συνολικῆς ἀξίας μείζονος τῶν διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμῶν, συνυπολογιζομένων εἰς ταύτας καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ κληρονομουμένου συσταθεισῶν ὑπὲρ οἱουδήποτε δωρεῶν ἢ προικῶν, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παρούσης παραγράφου, διπλασιάζεται τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος ἀφορολόγητον κατὰ περίπτωσιν ποσὸν κληρονομικῆς μερίδος.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Νόμου 1641]1919 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«1. Τὸ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 6 ἕως καὶ 10 χρεῶν καὶ βαρῶν καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 11 παράγραφοι 2 καὶ 3 ἐκπτώσεων ἀπομένον καθαρὸν ὑπόλοιπον τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας, ὑπόκειται εἰς φόρον ὑπολογιζόμενον κατὰ κατηγορίας ὡς ἐκ τῆς συγγενικῆς σχέσεως, κατὰ τὰ ἐν τῇ ἑπομένῃ παραγράφῳ ὁριζόμενα.

2. Τὸ ὑποκείμενον εἰς φόρον ποσὸν τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας ἑκάστης κατηγορίας κατανέμεται εἰς τμήματα (κλιμάκια), δι' ἕκαστον τῶν ὁποίων ὑπολογίζεται κεχωρισμένως ὁ ἀναλογῶν φόρος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὸ κλιμάκιον συντελεστοῦ.

Αἱ κατηγορίαι, τὰ κλιμάκια καὶ οἱ συντελεσταὶ ὁρίζονται ὡς ἀκολούθως:

Α'. Κατηγορία. Ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας περιερχομένης εἰς σύζυγον τοῦ κληρονομουμένου ἢ κατιόντα αὐτοῦ πρώτου βαθμοῦ (τέκνα ἐκ νομίμου γάμου, ἐξώγαμα τέκνα ἔναντι τῆς μητρὸς, ἀναγνωρισθέντα τέκνα

ἐκουσίως ἢ καὶ δικαστικῶς ἔναντι τοῦ πατρός, νομιμοποιηθέντα τέκνα δι' ἐπιγενομένου γάμου ἢ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἔναντι ἀμφοτέρων τῶν γονέων).

Κλιμάκιον	Φορολογικοὶ συντελεσταὶ κατὰ κλιμάκια	Ποσὸν φόρου κατὰ κλιμάκια	Σύνολον κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας	Ποσὸν φόρου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας
Δρχ.	%	Δρχ.	Δρχ.	Δρχ.
30.000	—	—	30.000	—
20.000	4	800	50.000	800
20.000	5	1.000	70.000	1.800
30.000	6	1.800	100.000	3.600
30.000	7	2.100	130.000	5.700
40.000	8	3.200	170.000	8.900
40.000	9	3.600	210.000	12.500
40.000	10	4.000	250.000	16.500
50.000	11	5.500	300.000	22.000
50.000	12	6.000	350.000	28.000
50.000	13	6.500	400.000	34.500
100.000	14	14.000	500.000	48.500
100.000	15	15.000	600.000	63.500
100.000	16	16.000	700.000	79.500
200.000	17	34.000	900.000	113.500
200.000	18	36.000	1.100.000	149.500
200.000	19	38.000	1.300.000	187.500
300.000	20	60.000	1.600.000	247.500
400.000	21	84.000	2.000.000	331.500
Ὑπερβάλλον	25			

Β'. Κατηγορία. Ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας περιερχομένης α) Εἰς ἀνιόντα οἱουδήποτε βαθμοῦ, β) εἰς κατιόντα δευτέρου καὶ ἑπομένων βαθμοῦ καὶ γ) εἰς τὸν ἐκουσίως ἢ δικαστικῶς ἀναγνωρισθέντα ἔναντι τῶν ἀνιόντων τοῦ ἀναγνωρίσαντος πατρὸς ὡς καὶ τὸν κατιόντα τοῦ ἀναγνωρισθέντος ἔναντι τοῦ ἀναγνωρίσαντος καὶ τῶν ἀνιόντων αὐτοῦ.

Κλιμάκιον	Φορολογικοὶ συντελεσταὶ κατὰ κλιμάκια	Ποσὸν φόρου κατὰ κλιμάκια	Σύνολον κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας	Ποσὸν φόρου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας
Δρχ.	%	Δρχ.	Δρχ.	Δρχ.
30.000	—	—	30.000	—
20.000	6	1.200	50.000	1.200
20.000	7,5	1.500	70.000	2.700
30.000	9	2.700	100.000	5.400
30.000	10,5	3.150	130.000	8.550
40.000	12	4.800	170.000	13.350
40.000	13,5	5.400	210.000	18.750
40.000	15	6.000	250.000	24.750
50.000	16,5	8.250	300.000	33.000
50.000	18	9.000	350.000	42.000
50.000	19.5	9.750	400.000	51.750
100.000	21	21.000	500.000	72.750
100.000	22,5	22.500	600.000	95.250
100.000	24	24.000	700.000	119.250
200.000	25,5	51.000	900.000	170.250
200.000	27	54.000	1.100.000	224.250
200.000	28,5	57.000	1.300.000	281.250
300.000	30	90.000	1.600.000	371.250
400.000	31,5	126.000	2.000.000	497.250
Ὑπερβάλλον	35			

Γ'. Κατηγορία. Ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας περιερχομένης εἰς ἀδελφὸν τοῦ κληρονομουμένου ἀμφιθαλῆ ἢ ἑτεροθαλῆ.

Κλιμάκιον	Φορολογικοὶ συντελεσταὶ κατὰ κλιμάκια	Ποσὸν φόρου κατὰ κλιμάκια	Σύνολον κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας	Ποσὸν φόρου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας
Δρχ.	%	Δρχ.	Δρχ.	Δρχ.
20.000	—	—	20.000	—
10.000	8	800	30.000	800
10.000	10	1.000	40.000	1.800
10.000	12	1.200	50.000	3.000
20.000	14	2.800	70.000	5.800
20.000	16	3.200	90.000	9.000
30.000	18	5.400	120.000	14.400
30.000	20	6.000	150.000	20.400
50.000	22	11.000	200.000	31.400
50.000	24	12.000	250.000	43.400
50.000	26	13.000	300.000	56.400
100.000	28	28.000	400.000	84.400
100.000	30	30.000	500.000	114.400
100.000	32	32.000	600.000	146.400
200.000	34	68.000	800.000	214.400
200.000	36	72.000	1.000.000	286.400
200.000	38	76.000	1.200.000	362.400
400.000	40	160.000	1.600.000	522.400
400.000	42	168.000	2.000.000	690.400
Ὑπερβάλλον	45			

Δ'. Κατηγορία. Ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας περιερχομένης εἰς α) συγγενεῖς ἐξ αἵματος τρίτου βαθμοῦ ἐκ πλαγίου, β) εἰς πατρυοὺς καὶ μητρυάς, γ) εἰς τέκνα ἐκ προηγουμένου γάμου τοῦ συζύγου ὡς καὶ λοιπὰ ἐξ ἀγχιστείας τέκνα (γαμβρούς, νύμφας).

Κλιμάκιον	Φορολογικοὶ συντελεσταὶ κατὰ κλιμάκια	Ποσὸν φόρου κατὰ κλιμάκια	Σύνολον κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας	Ποσὸν φόρου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας
Δρχ.	%	Δρχ.	Δρχ.	Δρχ.
10.000	—	—	10.000	—
10.000	12	1.200	20.000	1.200
10.000	15	1.500	30.000	2.700
20.000	18	3.600	50.000	6.300
20.000	21	4.200	70.000	10.500
20.000	24	4.800	90.000	15.300
30.000	27	8.100	120.000	23.400
30.000	30	9.000	150.000	32.400
50.000	33	16.500	200.000	48.900
50.000	36	18.000	250.000	66.900
50.000	39	19.500	300.000	86.400
100.000	42	42.000	400.000	128.400
100.000	45	45.000	500.000	173.400
100.000	48	48.000	600.000	221.400
200.000	51	102.000	800.000	323.400
200.000	54	108.000	1.000.000	431.400
200.000	57	114.000	1.200.000	545.400
400.000	60	240.000	1.600.000	785.400
400.000	63	252.000	2.000.000	1.037.400
Ὑπερβάλλον	65			

Ε'. Κατηγορία. Ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας περιερχομένης εἰς συγγενῆ τοῦ κληρονομουμένου ἐξ αἵματος τετάρτου βαθμοῦ ἐκ πλαγίου.

Κλιμάκιον	Φορολογικοὶ συντελεσταὶ κατὰ κλιμάκια	Ποσὸν φόρου κατὰ κλιμάκια	Σύνολον κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας	Ποσὸν φόρου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας
Δρχ.	%	Δρχ.	Δρχ.	Δρχ.
10.000	—	—	10.000	—
10.000	16	1.600	20.000	1.600
10.000	19	1.900	30.000	3.500
20.000	22	4.400	50.000	7.900
20.000	25	5.000	70.000	12.900
20.000	28	5.600	90.000	18.500
30.000	31	9.300	120.000	27.800
30.000	34	10.200	150.000	38.000
50.000	37	18.500	200.000	56.500
50.000	40	20.000	250.000	76.500
50.000	43	21.500	300.000	98.000
100.000	46	46.000	400.000	144.000
100.000	49	49.000	500.000	193.000
100.000	52	52.000	600.000	245.000
200.000	55	110.000	800.000	355.000
200.000	58	116.000	1.000.000	471.000
200.000	61	122.000	1.200.000	593.000
400.000	64	256.000	1.600.000	849.000
400.000	67	268.000	2.000.000	1.117.000
Ὑπερβάλλον	70			

Στ'. Κατηγορία. Ἐπὶ κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας περιερχομένης εἰς οἱονδήποτε ἄλλον ἐξ αἵματος ἢ ἐξ ἀγχιστείας συγγενῆ τοῦ κληρονομουμένου ἢ ἐξωτικόν.

Κλιμάκιον	Φορολογικοὶ συντελεσταὶ κατὰ κλιμάκια	Ποσὸν φόρου κατὰ κλιμάκια	Σύνολον κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας	Ποσὸν φόρου ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας
Δρχ.	%	Δρχ.	Δρχ.	Δρχ.
10.000	—	—	10.000	—
10.000	18	1.800	20.000	1.800
10.000	21	2.100	30.000	3.900
20.000	24	4.800	50.000	8.700
20.000	27	5.400	70.000	14.100
20.000	30	6.000	90.000	20.100
30.000	33	9.900	120.000	30.000
30.000	36	10.800	150.000	40.800
50.000	39	19.500	200.000	60.300
50.000	42	21.000	250.000	81.300
50.000	45	22.500	300.000	103.800
100.000	48	48.000	400.000	151.800
100.000	51	51.000	500.000	202.800
100.000	54	54.000	600.000	256.800
200.000	57	114.000	800.000	370.800
200.000	60	120.000	1.000.000	490.800
200.000	63	126.000	1.200.000	616.800
400.000	67	268.000	1.600.000	884.800
400.000	71	284.000	2.000.000	1.168.800
Ὑπερβάλλον	75»			

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ νόμου 1641]1919 ἀντικαθίσταται οὕτω:

«1. Αἱ δωρεαὶ κινητῶν καὶ ἀκινήτων πραγμάτων κειμένων ἐν Ἑλλάδι συμφώνως πρὸς τὰ ἐν ἄρθρῳ 1 παρ. 1 καὶ 2 ὁριζόμενα, ὑποβάλλονται εἰς τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 13 παρ. 1 ἕως 3 τοῦ παρόντος νόμου φόρον, ἀναλόγως τῆς ἀξίας τῆς δωρεᾶς καὶ τῆς μεταξὺ δωρητοῦ καὶ δωρεοδόχου συγγενικῆς σχέσεως».

2. Ἡ περίπτωσις β' τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Νόμου 1641] 1919 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«β) Πρὸς τὰ ἐν Ἑλλάδι νομικὰ πρόσωπα, νομίμως ὑφιστάμενα ἢ συνιστώμενα ὡς καὶ περιουσίαι τοῦ ἄρθρου 96 τοῦ Ἀν. Νόμου 2039] 1939, ἐφ' ὅσον ἐπιδιώκονται ὑπ' αὐτῶν ἀποδεδειγμένως σκοποὶ ἐθνωφελεῖς ἢ θρησκευτικοὶ ἢ εὐρέως κύκλου φιλανθρωπικοὶ ἢ ἐκπαιδευτικοὶ ἢ κοινωφελεῖς ὡς καὶ τὰ ξένα τοιαῦτα ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀμοιβαιότητος.

Πρὸς τὰ ὡς ἄνω ἡμεδαπὰ νομικὰ πρόσωπα ἐξομοιοῦνται τὸ Ἱερὸν Κοινὸν τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ ἡ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ὄρους Σινᾶ».

3. Εἰς τὴν παράγραφον 8 τοῦ ἄρθρου 36 τοῦ Νόμου 1641]1919 προστίθενται γ' περίπτωσις καὶ δύο τελευταῖα ἐδάφια ἔχοντα οὕτω:

«γ) 1. Αἱ ἄνευ ἀνταλλάγματος παραχωρήσεις κινητῶν ἢ ἀκινήτων τοῦ Δημοσίου, Δήμων ἢ Κοινοτήτων καὶ Νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου πρὸς πρόσφυγας, πολεμοπαθεῖς, ἀκτήμονας ἢ πληγέντας ἐκ θεομηνιῶν καὶ 2) αἱ ἐπὶ σκοπῷ ἀστικῆς ἢ ἀγροτικῆς ἀποκαταστάσεως δωρεαὶ πρὸς ὁμάδας προσφύγων, πολεμοπαθῶν ἢ πληγέντων ἐκ θεομηνιῶν.

Ὡσαύτως ἐξαιροῦνται τοῦ φόρου αἱ δωρεαὶ αἰτίᾳ θανάτου συνολικῆς ἀξίας μέχρι διακοσίων χιλιάδων (200.000) δραχμῶν, ἀποτελούμεναι κατὰ τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον τῆς συνολικῆς αὐτῶν ἀξίας ἐκ γεωργικῶν ἢ κτηνοτροφικῶν περιουσιακῶν στοιχείων πάσης φύσεως, πρὸς κατιόντας ἢ ἀνιόντας, σύζυγον ἢ ἀγάμους ἀδελφὰς τοῦ δωρητοῦ, ἐφ' ὅσον οὗτος ἠσχολεῖτο κατὰ κύριον ἐπάγγελμα εἰς γεωργικὰς ἐν γένει ἐργασίας, ὁ δὲ δωρεοδόχος εἶναι ἀνήλικος ἢ ἀσχολεῖται κατὰ κύριον ἐπάγγελμα εἰς γεωργικὰς ἐργασίας.

Διὰ τὴν κατὰ τ' ἄνω ἐξαίρεσιν ἐκ τοῦ φόρου δωρεῶν συνυπολογίζονται εἰς τὴν δωρεὰν αἰτίᾳ θανάτου καὶ αἱ ὑπὸ τοῦ δωρητοῦ ὑπὲρ οἱουδήποτε συσταθεῖσαι δωρεαὶ ἢ προῖκες ὡς καὶ ἡ κληρονομία τούτου».

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Νόμου 1641]1919 ἀντικαθίσταται οὕτω:

«1. Αἱ λόγῳ προικὸς μεταβιβάσεις περιουσιῶν ὑπερβαινουσῶν τὰς τριάκοντα χιλιάδας (30.000) δραχμῶν ὑπόκεινται διὰ τὸ πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου μέρος αὐτῶν εἰς τὸ ἥμισυ τοῦ φόρου τῶν δωρεῶν, συμφώνως πρὸς τ' ἀνωτέρω ἐν ἄρθροις 36—41 ὁριζόμενα, κανονιζόμενον ἀναλόγως τοῦ ποσοῦ τῆς προικὸς καὶ τῆς μεταξὺ προικοδότου καὶ τῆς ὑπὲρ ἧς ἡ προῖξ συγγενικῆς σχέσεως.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελον συσταθῇ ὑπὲρ τῆς γυναικὸς καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν προικολήπτην πλείονες τῆς μιᾶς προῖκες, εἴτε παρὰ τοῦ αὐτοῦ προικοδότου εἴτε παρὰ διαφόρων τοιούτων τὸ μὴ φορολογούμενον ὡς ἄνω ποσὸν δραχμῶν τριάκοντα χιλιάδων (30.000) ἐκπίπτεται ἐφ' ἅπαξ ἐκ τοῦ συνόλου τῶν διαφόρων προικῶν, ἐφ' ὅσον αὗται συνιστῶνται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ προικοδότου, ἐκ τῆς ὑποκειμένης δὲ εἰς μικρότερον φόρον, ἐφ' ὅσαν τὸ πρόσωπον τοῦ προικοδότου εἶναι διάφορον.

Ὅταν ὁ προικοδότης καὶ ὁ προικολήπτης ἀσχολοῦνται κυρίως εἰς γεωργικὰς ἐργασίας καὶ τὸ ἀντικείμενον τῆς προικὸς ἀποτελεῖται ἐκ γεωργικῶν ἢ κτηνοτροφικῶν περιουσιακῶν στοιχείων πάσης φύσεως, εἰσφόρον προικὸς ὑπόκειται τὸ πέραν τῶν ἑξήκοντα χιλιάδων (60.000) δραχμῶν μέρος αὐτῆς».

Ἄρθρον 5.

Τὸ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ Νόμου 1641]1919 ἀφορολόγητον ποσὸν ὁρίζεται εἰς δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας (3.000).

Ἄρθρον 6.

1. Ἐκ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 54 τοῦ Νόμου 1641]1919 διαγράφονται αἱ λέξεις «ἢ κέρδη λαχείων».

2. Αἱ παράγραφοι 9, 10 καὶ 11 τοῦ ἄρθρου 54 λαμβά-

νουν εφεξῆς τοὺς ἀριθμοὺς 10,11 καὶ 12, ὡς παράγραφος δὲ 9 τίθεται ἡ ἑξῆς :

«9. Ἐν περιπτώσει ἐκπροθέσμου ἢ παραλείψεως ὑποβολῆς δηλώσεως διὰ τὰ ἐκ λαχείων κέρδη ἢ οἱασδήποτε ἀνακριβείας αὐτῆς, ἐπαγομένης μείωσιν τοῦ πράγματι καταβλητέου φόρου, ὁ εἰς δήλωσιν ὑπόχρεως ὑπόκειται κατὰ περίπτωσιν εἰς τὸ διπλάσιον τοῦ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους 1,2, καὶ 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένου προσθέτου φόρου, ὅστις βαρύνει τὸν ὑπόχρεον εἰς δήλωσιν μὴ δικαιούμενον νὰ ἐπιρρίψῃ τοῦτον εἰς τὸν δικαιοῦχον τοῦ κέρδους».

Ἄρθρον 7.

1. Συμβάσεις προικὸς καὶ δωρεᾶς ἐν ζωῇ ἢ αἰτίᾳ θανάτου ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ φύλλων τοῦ ἐγγράφου, μέχρι ποσοῦ τριάκοντα χιλιάδων (30.000) δραχμῶν ὑπόκεινται εἰς πάγιον τέλος χαρτοσήμου δραχμῶν ἑκατὸν (100), πέραν δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου εἰς τέλος δραχμῶν διακοσίων (200).

2. Εἰς τὸ ἥμισυ πάγιον τέλος τῆς προηγουμένης παραγράφου ὑπόκειται καὶ ἡ μεταγραφὴ τῶν συμβάσεων δωρεᾶς καὶ προικὸς.

3. Καταργοῦνται τὰ ἐπὶ τῶν συμβάσεων δωρεᾶς καὶ προικὸς καὶ ἐπὶ τῆς μεταγραφῆς τῶν αὐτῶν συμβάσεων ἀναλογικὰ τέλη χαρτοσήμου, τὰ δὲ δικαιώματα τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν μειοῦνται εἰς τὸ ἥμισυ.

Ἄρθρον 8.

1. Κληρονομιαῖα ἀκίνητα μὴ περιελθόντα εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ κληρονόμου ἢ κληροδόχου, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου, ἐφ' ὅσον μεταβιβασθῶσιν ὑπὸ τούτων εἰς τὸ Δημόσιον. Ἡ τοιαύτη μεταβίβασις ἐνεργεῖται ἀτελῶς. Ὁ τρόπος τῆς μεταβιβάσεως καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος ἄρθρου καθορίζονται διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Ὅταν ἀντικείμενον τοῦ φόρου κληρονομίας εἶναι μετοχαί, ὁμολογίαι, ἱδρυτικοὶ καὶ λοιποὶ ἐν γένει τίτλοι τῶν ἐμπορικῶν ἑταιρειῶν, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου, ἐφ' ὅσον οἱ κληρονόμοι ἢ κληροδόχοι μεταβιβάσωσι τοὺς τίτλους τούτους εἰς τὸ Δημόσιον ἐντὸς τῆς πρὸς δήλωσιν ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ νόμου προθεσμίας.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 2563]1940 προβλεπομένη προθεσμία ὑποβολῆς αἰτήσεως πρὸς ἔκπτωσιν ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ τῶν ἐξόδων διαχειρίσεως καὶ ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ περιουσιακῶν στοιχείων τῆς κληρονομίας, ὁρίζεται πενταετής.

2. Καταργεῖται τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Νόμου 350]43 ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. Διατάγματος 656]1948.

3. Ἡ παράγραφος 8 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 1641 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«8. Ἡ ψιλὴ κυριότης ὑπόκειται εἰς φόρον μετὰ τὴν καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐπάνοδον εἰς αὐτὴν τῆς ἐπικαρπίας καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τότε ἀξίας τῆς κυριότητος πλήρους ἐκτὸς τῆς περιπτώσεως τῆς παραγράφου 10. Τυχὸν γενόμενοι βελτιώσεις, δι' ἃς δημιουργεῖται ὑποχρέωσις καταβολῆς ἀποζημιώσεως ὑπὸ τοῦ ψιλοῦ κυρίου, δὲν ὑπολογίζονται κατὰ τὸν καθορισμὸν τῆς ἀξίας».

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Ν. 1641]1919 καταργεῖται καὶ αἱ παράγραφοι 5,6,7,8,9,10 καὶ 11 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου λαμβάνουν ἐφεξῆς τοὺς ἀριθμοὺς 4,5,6,7,8,9 καὶ 10.

2. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Νόμου 1641]1919 ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Ἡ ἔφεσις εἶναι ἀπαράδεκτος ἐὰν δὲν καταβληθῇ ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον παράβολον, ἀνερχόμενον εἰς 5 ο]ο ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀμφισβητουμένου φόρου καὶ μὴ δυνάμενον νὰ εἶναι ἀνώτερον τῶν δραχμῶν ἑκατὸν χιλιάδων (100.000), καταπῖπτον ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως τῆς ἐφέσεως.

Τὸ παράβολον δύναται νὰ καταβάλληται εἴτε μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδικάσεως τῆς ἐφέσεως εἴτε καὶ βραδύτερον ἐντὸς προθεσμίας ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς συζητήσεως τῆς ἐφέσεως».

3. Ἐνδικα ἐν γένει μέσα τῆς ἀμέσου φορολογίας, πλὴν αἰτήσεων ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου κατ' εἰδικὰς διατάξεις, συζητηθέντα ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1956 μέχρις ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἀπορριφθέντα ἢ ἀπορριφθησόμενα ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων φορολογικῶν δικαστηρίων τύποις, λόγῳ ἐκπροθέσμου ἀσκήσεώς των ἢ δι' οἱονδήποτε ἕτερον τυπικὸν λόγον, ἄνευ κρίσεως τῆς οὐσίας, εἰσάγονται πρὸς νέαν συζήτησιν διὰ τὴν ἐπὶ τῆς οὐσίας κρίσιν αὐτῶν ἐνώπιον τῶν αὐτῶν φορολογικῶν δικαστηρίων, ἐφ' ὅσον ὑποβληθῇ σχετικὴ περὶ τούτου αἴτησις τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἑξήκοντα ἡμερῶν, ὑπολογιζομένης προκειμένου μὲν περὶ τῶν ἄχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κοινοποιηθεισῶν ἀπορριπτικῶν ἀποφάσεων ἀπὸ ταύτης, προκειμένου δὲ περὶ τῶν μετ' αὐτὴν κοινοποιηθησομένων ἀποφάσεων ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῶν.

4. Ἡ περὶ ἐπαναζητήσεως αἴτησις εἶναι ἀπαράδεκτος, ἐὰν δὲν προσαχθῇ ὑπὸ τοῦ αἰτοῦντος, μέχρι τῆς συζητήσεως αὐτῆς, ἀποδεικτικὸν καταβολῆς εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ποσοῦ δραχμῶν τριακοσίων (300) δι' ἔξοδα ἐπαναζητήσεως καὶ δὲν κατατεθῇ τὸ κατὰ νόμον ἀπαιτούμενον παράβολον ἢ τὸ ἀποδεικτικὸν καταβολῆς δικαστικῶν δαπανημάτων ἢ μέρους τοῦ φόρου.

Ἡ ἔλλειψις πληρεξουσιότητος καλύπτεται διὰ τῆς αἰτήσεως ἐπαναζητήσεως νομίμως ἀσκουμένης, ἡ δὲ ἔλλειψις τῶν λόγων, δι' οὓς ἠσκήθη τὸ ἀπορριφθὲν ἔνδικον μέσον, δι' ἀναφορᾶς τούτων ἐν τῇ αἰτήσει ἐπαναζητήσεως. Εἰς ἃς περιπτώσεις εἶχε καταβληθῇ τὸ νόμιμον παράβολον κατὰ τὴν πρώτην δίκην καὶ κατέπεσε τὸ ποσὸν αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου δὲν ἀπαιτεῖται νέον τοιοῦτον διὰ τὴν ἐπαναζήτησιν τοῦ ἀπορριφθέντος ἐνδίκου μέσου.

Ἄρθρον 11.

1. Αἰτήσει τοῦ ὀφειλέτου ἐπιτρέπεται ὅπως, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ κατὰ περίπτωσιν τοῦ ἁρμοδίου Νομάρχου καὶ μετὰ γνώμην τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 5420)32 ἢ τῆς εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Νόμου 3200)55 συσταθείσης ἐπιτροπῆς, αὐξάνηται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἄρθρου4 τοῦ Νόμου 2858) 1954 ὁριζομένων ἑξαμηνιαίων δόσεων πληρωμῆς βεβαιωμένων καὶ ὀφειλομένων ἢ ἐφεξῆς βεβαιουμένων φόρων κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικός, ἐκ φορολογικῆς ὅμως ἐνοχῆς γεννηθείσης εἰς χρόνον προγενέστερον τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νομ. Διατάγματος, τοῦ συνόλου τῶν δόσεων μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὰς δέκαπέντε (15).

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου ταύτης ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων ἐφ' ὧν ἐπιβάλλεται φόρος ὑπολογιζόμενος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Νομ. Διατάγματος προκειμένου εἰδικῶς διὰ τὸ τμῆμα τοῦ φόρου τὸ ἀναλογοῦν εἰς ἀκίνητα τελοῦντα ὑπὸ μίσθωσιν παραταθεῖσαν ἀναγκαστικῶς διὰ τοῦ ἐνοικιοστασίου.

2. Ἐπὶ ὑποθέσεων ἐφ' ὧν ἐπιβάλλεται φόρος ὑπολογιζόμενος κατὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος διατάξεις ὁ τόκος τοῦ εἰς δόσεις καταβλητέου φόρου ὁρίζεται εἰς 6 ο]ο ἐτησίως.

Διὰ τὰς ὀφειλομένας δόσεις ἐνεργεῖται ἔκπτωσις τοῦ ἐπὶ πλέον βεβαιωθέντος τόκου, ὑπολογιζομένου εἰς 6 ο]ο ἀφ' ἧς ὀφείλεται.

3. Ἐπὶ ληξιπροθέσμων δόσεων εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ὀφείλεται προσαύξησις ἐκπροθέσμου καταβολῆς, ἐφ' ὅσον αὗται ἤθελον καταβληθῇ μετὰ τοῦ τόκου μέχρι τέλους Δεκεμβρίου1958.

4. Διὰ τὰς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Νομ. Διατάγματος βεβαιωμένας δόσεις ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου αἴτησις περὶ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τού-

των δέον νὰ ὑποβληθῇ εἰς τὸν Οἰκον. Ἔφορον μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1958.

Ἐν περιπτώσει αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δόσεων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἡ προσαύξησις ἐκπροθέσμου καταβολῆς ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ μειουμένου ποσοῦ ἑκάστης δόσεως καὶ ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς ἀρχικῆς λήξεώς της.

Ἄρθρον 12.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1,2,3, καὶ 4 ἰσχύουν ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1957.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 6 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων ὧν ὁ χρόνος φορολογίας ἐμπίπτει πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος, ἐφ' ὅσον μετ' αὐτὴν ἐγχειρίζεται ἡ δήλωσις ἢ ἐκδίδεται ἡ πρᾶξις τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων ἐφ' ὧν ὀφείλεται εἰσέτι φόρος. Ὁ τυχὸν καταβληθεὶς διὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τοῦ ἄρθρου 8 φόρος δὲν ἐπιστρέφεται. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 9 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων, ὧν ὁ χρόνος φορολογίας ἐμπίπτει πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος.

3. Οἱ ἐπὶ πλέον καταβληθέντες φόροι κληρονομίας, δωρεᾶς ἢ προικός, πλὴν τῶν τελῶν χαρτοσήμου, διὰ τὰς ὑποθέσεις ὧν ὁ χρόνος φορολογίας ἐμπίπτει ἀπὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1957 καὶ ἐφεξῆς, ἐπιστρέφονται».

Ἐν τῇ Ἑλλην. Β. Πρεσβείᾳ Βιέννης τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1958.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Δ. ΜΑΚΡΗΣ, Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Λ. ΔΕΡΤΙΛΗΣ, Σ. ΓΚΙΚΑΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΣΤΡΑΤΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Ε. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Θ. ΚΟΝΙΤΣΑΣ, Ε. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ, Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1958.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

(2)

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 3844.

Περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 3535) 1956 «περὶ ἱδρύσεως Ὀργανισμοῦ Ἀνεγέρσεως Δικαστικοῦ Μεγάρου Θεσσαλονίκης».

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 2 Σεπτεμβρίου 1958 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀποφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Ὁ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. Δ. 3535)1956 «περὶ ἱδρύσεως Ὀργανισμοῦ Ἀνεγέρσεως Δικαστικοῦ Μεγάρου Θεσσαλονίκης» προβλεπόμενος Πανελλήνιος ἀρχιτεκτονικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν μελέτην τοῦ Δικαστικοῦ Μεγάρου Θεσσαλονίκης δύναται νὰ περιλαμβάνῃ εἰς τὸ ἀντικείμενον αὐτοῦ, ἐκτὸς τῆς μελέτης ταύτης καὶ τὴν πολεοδομικὴν καὶ ἀρχιτεκτονικὴν διαμόρφωσιν τοῦ ὅλου χώρου τῆς οἰκείας πλατείας Ἀριστοτέλους, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἐκεῖ ἀνεγερθησόμενον Δημαρχεῖον.

2. Ἡ πρώτη περίοδος τοῦ στοιχ. Β' τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. Δ. 3535)1956 «περὶ ἱδρύσεως Ὀργανισμοῦ Ἀνεγέρσεως Δικαστικοῦ Μεγάρου Θεσσαλονίκης», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Βάσει τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐγκεκριμένου διοικητικοῦ προγράμματος ἡ Διεύθυνσις Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης θέλει συντάξει τὸ πρόγραμμα τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ διαγωνισμοῦ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ μελῶν ὁριζομένων ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς, καὶ ἑνὸς Ἀρχιτέκτονος τῆς Διευθύνσεως Πολεοδομικῶν Μελετῶν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Οἰκισμοῦ, περιλαμβάνον καὶ τὰ ἀπαραίτητα τεχνικὰ καὶ οἰκονομικὰ στοιχεῖα, τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν διακήρυξιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐργασίαν τῶν διαγωνισθησομένων».

3. Ἡ κριτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἀρχιτεκτονικοῦ διαγωνισμοῦ τοῦ στοιχείου Δ' τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ. 3535)1956 συμπληροῦται διὰ τριῶν εἰσέτι μελῶν, ἤτοι τοῦ Διευθυντοῦ Πολεοδομικῶν Μελετῶν καὶ τοῦ Τμηματάρχου Μελετῶν μεγάλων πόλεων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων καὶ ἑνὸς ἐκπροσώπου τοῦ κεντρικοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος.

4. Ἐν τέλει τοῦ στοιχ. Δ' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προστίθεται τὸ ἑπόμενον ἐδάφιον:

«Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης δύναται νὰ μετακληθῇ ὅπως μετάσχῃ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ διαγωνισμοῦ κρίσιν ὡς σύμβουλος τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς, ἄνευ ψήφου, ἀρχιτέκτων κατὰ προτίμησιν δὲ ἀρχιτέκτων πολεοδόμος ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐπιλεγόμενος μεταξὺ πέντε ἀρχιτεκτόνων τῆς ἀλλοδαπῆς, προτεινομένων ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν καθηγητῶν τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἀρχιτεκτόνων τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου.

Ἓν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ὁρίζεται παρ' αὐτῆς ὡς εἰσηγητής, ὁ ὁποῖος ὑποβάλλει εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν γραπτὴν καὶ ἐμπεριστατωμένην εἰσήγησιν ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων σχεδίων τοῦ διαγωνισμοῦ».

5. Ἡ πρώτη περίοδος τοῦ στοιχ. Ε' τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 3535)1956 Ν. Δ. ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Ἡ ἐπὶ τῆς κρίσεως ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς λαμβάνεται παρόντων ἕνδεκα τοὐλάχιστον μελῶν ἐξ ὧν ἀπαραιτήτως ἐννέα τεχνικὰ μέλη. Ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν πλειοψηφίαν τῆς Ἐπιτροπῆς οὐδὲν τῶν ὑποβληθέντων σχεδίων κρίνεται ἔχον τὴν ἀπαιτουμένην ἀρτιότητα, δὲν ἀπονέμονται βραβεῖα καὶ ἔπαινοι, ἀλλ' αἱ ἐν παραγράφῳ Β', ἐδαφίῳ β, προβλεπόμεναι ἀποζημιώσεις».

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὰ μέλη τῆς κριτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 3535)1956 «περὶ ἱδρύσεως Ὀργανισμοῦ Ἀνεγέρσεως Δικαστικοῦ Μεγάρου Θεσσαλονίκης», ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος, ἀρχιτεκτονικοῦ διαγωνισμοῦ, ἐξαιρέσει τῶν διοικητικῶν καὶ τεχνικῶν μελῶν τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, παρέχεται ἀποζημίωσις, καθοριζομένη διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης, Οἰκονομικῶν καὶ Ὑφυπουργοῦ Οἰκισμοῦ, ἥτις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς ἓξ χιλιάδας κατὰ μέλος.

Ἡ εἰς τὸν εἰσηγητὴν τοῦ διαγωνισμοῦ καταβλητέα ἀποζημίωσις ὁρίζεται διπλασία τῆς διὰ τὰ λοιπὰ μέλη καθορισθησομένης. Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ μετακαλουμένου ἀρχιτέκτονος τῆς ἀλλοδαπῆς κανονισθήσεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν ἐκδιδομένης κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἀνεγέρσεως Δικαστικοῦ Μεγάρου Θεσσαλονίκης. Αἱ ἀμοιβαὶ βαρύνουσι τὸν Ὀργανισμὸν Ἀνεγέρσεως Δικαστικοῦ Μεγάρου Θεσσαλονίκης.

Ἄρθρον 3.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. 3535) 1956 ἀντικαθίσταται διὰ τῆς ἀκολούθου:

«Τὸ Δικαστικὸν Μέγαρον Θεσσαλονίκης θέλει ἀνεγερθῇ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ περιοχῇ τῆς πλατείας Ἀριστοτέλους τῆς πρὸ-

λεως Θεσσαλονίκης ὡς αὕτη θέλει διαρρυθμισθῆ ὑπὸ τοῦ τελικῶς βραβευθησαμένου σχεδίου τοῦ διενεργηθησομένου ἀρχιτεκτονικοῦ διαγωνισμοῦ ἐπὶ τοῦ χώρου τῶν ὑπὸ διακριτικὸν ἀριθμὸν 94—95 καὶ 97 γηπέδων τοῦ 4ου Τομέως καὶ τῶν περιβαλλουσῶν αὐτὰ ὁδῶν καὶ πλατειῶν τοῦ νέου σχεδίου τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης καὶ εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ βραβευθησομένου σχεδίου προβλεφθησομένην θέσιν καὶ ἔκτασιν.

Ὁ ἀρχιτεκτονικὸς διαγωνισμὸς δύναται νὰ ἐκταθῆ καὶ ἐπὶ τοῦ χώρου ὃν καταλαμβάνουσι τὰ ἐκεῖ εὑρισκόμενα τουρκικὰ λουτρὰ εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἁρμοδίως ἤθελεν ἐγκριθῆ ἡ κατεδάφισίς των».

Ἄρθρον 4.

Ἡ διὰ τοῦ τελικῶς βραβευθησομένου σχεδίου τοῦ κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ν. Δ. 3535)1956 ἐνεργηθησομένου ἀρχιτεκτονικοῦ διαγωνισμοῦ καθοριζομένη πολεοδομικὴ διαμόρφωσις ἀποτελεῖ τὸ ὁριστικὸν σχέδιον ρυμοτομικῆς διατάξεως τοῦ ἐλευθέρου χώρου τῆς πλατείας Ἀριστοτέλους καὶ τῆς περὶ αὐτὴν περιοχῆς Θεσσαλονίκης, τῆς διακηρύξεως τοῦ διαγωνισμοῦ ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Οἰκισμοῦ κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ παρ' αὐτῷ Συμβουλίου Πολεοδομίας, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν πολεοδομικὴν διαμόρφωσιν τοῦ χώρου.

Ἡ ὑπὸ τοῦ διαγωνισμοῦ βραβευθησομένη ρυμοτομικὴ διάταξις θέλει ἐγκριθῆ τελικῶς διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ Οἰκισμοῦ Ὑπουργῶν, κυροῦντος καὶ τὸ σχετικὸν βραβευθὲν ρυμοτομικὸν σχέδιον τῆς διαμορφώσεως τοῦ ὑπ' ὄψει χώρου.

Ἐν τῇ Ἑλλην. Β. Πρεσβείᾳ Βιέννης τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1958.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ, Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Λ. ΔΕΡΤΙΛΗΣ, Ν. ΜΑΡΤΗΣ, Κ. ΑΔΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Α. ΣΤΡΑΤΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Ε. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ, Δ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ, Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, Ε. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ, Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΨΑΡΡΕΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1958.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΛΙΑΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ